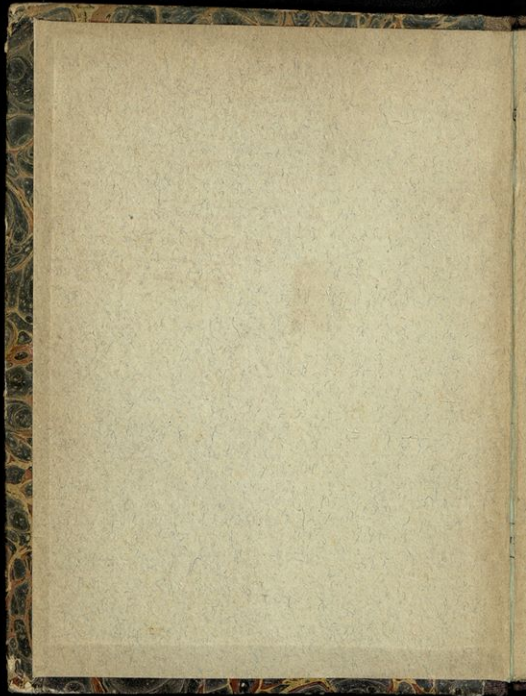

41289

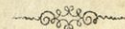

ŠESTDESET
PESEM Z NAPEVI

ZA

cerkev, šolo in kratek čas.

Na svetlo dal

LEOPOLD EVER,
učenik.

Izdalo društvo sv. Mohora.

V CELOVCU 1854.

Na prodaj v Celovcu pri J. Leonu, v Ljubljani pri Lercherju, v Gorici pri Soharju, v Gradcu pri Ferstelnu, v Mariboru pri Lejrerju, v Celju pri Geigerju, v Radgoni pri Weisingerju, v slov. Gradcu pri Zavadckimu, v Novem mestu pri Vepusteku, v Terstu pri Schimpfu, v Postojni pri Blazniku, na Dunaju pri Dirnböcku, v Zagrebu pri Županu.

41289

V natis te pesmarice so milostljivi Lavan-
tinski knezoškof g. *Anton Martin* 14. julija 1853
dovolili.

KAZALO.

A. Pesmi za cerkev.

	Stran.
1. Sveta maša I.	1
2. Sveta maša II.	5
3. Pesem k povzdigvanju	9
4. Vesela pesem Jezusova	10
5. Živi plamen ljubezni	12
6. Nar slajše serce	13
7. Sveti vcčer I.	16
8. Sveti večer II.	19
9. Postna	20
10. Velikonočna	23
11. Prihod svetega Duha	24
12. Pred sv. rešnjim Telesom	26
13. K sv. rešnjemu Telesu	28
14. Sv. rešnje Telo	29
15. Sveto Obhajilo I.	31
16. Sveto Obhajilo II.	32
17. Sveto Obhajilo III.	34
18. Maria naša pomočnica	35

19. K Marijnemu presvetemu sercu	37
20. Cvetličica Marii	40
21. Lepota Marie Device	41
22. Mati vsmiljena	42
23. Slovez Marije	43
24. Sveti Alojzi	45
25. O godu ss. apost. Petra in Pavla	47
26. Angel varh	48
27. Marija pomočnica	49
28. Marii kraljici	51
29. Vesel šolarček	52
30. Otroška molitvica	53

Pesmi za šolo in kratek čas.

31. Bog ohrani nam Cesarja	55
32. Pred šolo	56
33. Po šoli	57
34. Zahvalnica	59
35. Srečni šolar	60
36. Deklica, ki je v šolo hodila	61
37. Kdo je vse vstvaril	63
38. Hvala božja	64
39. Nebeške bukvice	65
40. Jezus in dete	67
41. Lepi vert	69
52. Koledniška	70

43. Mladosti čas	71
44. Mladenčev tovaršija	74
45. Veselica nedolžnega mladenča	76
46. Mlado jagniče	78
47. Pastirska	79
48. Violica	81
49. Potonka	84
50. Terice	85
51. Predice	88
52. Perice	90
53. Dobro jutro	91
54. Juterno solnce	52
55. Večerno solnce	94
56. Lahko noč	95
57. Luna	96
58. Zvezde	98
59. Zvezdica	96
60. Kje sim doma	102

43.	Milohod	17
44.	Milohodov tovarija	18
45.	Milohodov tovarija	18
46.	Milohodov tovarija	18
47.	Milohodov tovarija	18
48.	Milohodov tovarija	18
49.	Milohodov tovarija	18
50.	Milohodov tovarija	18
51.	Milohodov tovarija	18
52.	Milohodov tovarija	18
53.	Milohodov tovarija	18
54.	Milohodov tovarija	18
55.	Milohodov tovarija	18
56.	Milohodov tovarija	18
57.	Milohodov tovarija	18
58.	Milohodov tovarija	18
59.	Milohodov tovarija	18
60.	Milohodov tovarija	18
61.	Milohodov tovarija	18
62.	Milohodov tovarija	18
63.	Milohodov tovarija	18
64.	Milohodov tovarija	18
65.	Milohodov tovarija	18
66.	Milohodov tovarija	18
67.	Milohodov tovarija	18
68.	Milohodov tovarija	18
69.	Milohodov tovarija	18
70.	Milohodov tovarija	18

Ljubi otroci!

„Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so dobrega serca“, so péli angeli pri rojstvu Gospodovem. Nedolžni sveti duhovi so nedolžno sveto pesem péli svojemu Bogu in stvarniku v hvalo in čast, v čast včlovečenemu Sinu božjemu, in v znamnje mirú in sreče, ki imata po Jezusu Kristusu obdajati, navdajati, in osrečevati vse ljudi, ki se Njemu podveržejo, in voljo Njegovo spolnujejo.

Veselo prepevaje so se vernili angeli spet nazaj v rajsko domovino k svojemu Bogu in Gospodu, kateri neskončno svet tudi le edino sveto, dobro, svoji volji primerjeno ljubi in rad ima.

Angeli, ljubi otročki! so Bogu dopadli, in mu vedno dopadejo, so njegovi prijatli, in v Njem in pri Njem rajsko srečo uživajo. Hočete tudi vi božji prijatli biti, in v družini angelski kdej se v Bogu in pri Bogu večno veseliti, morate nedolžnega in svetega djanja in ravnanja

biti. Kakor angeli tako tudi vi, ljubi otročiči! le nedolžne, svete pesme pojte, kakor angeli tako tudi vi s petjem čast in hvalo svojemu Bogu in stvarniku dajajte. Kakor angeli tako tudi vi v znamenje miru in sreče, ki jo keršanstvo zvestim svojim udom deli, z veselim in neomadežvanim sercom pojte pesme svete, pesme nedolžne. Bodite ko angeli zvesti v spolnovanji tega, kar je volja božja, in se varvajte z vso skerbjo vsega, kar je napčno, Bogu zoperno, toraj tudi pesem umazanih, nesramnih, in pregrešnih.

Vas toraj, ljubi otročiči! v nedolžnem, svetem, pa tudi mičnem in lepem petji podpirati, in tako k božji časti in k vaši pravi nejenljivi sreči nekoliko pripomoči je namen teh bukvic, z katerimi se vam tukaj poda dvojni vénec lepih pesmic, ktere sim iz Zgodnje Danice, Drobtinc in drugih dobrih bukev, kakor — kar je znanih — imena kažejo, nabral in v napeve postavil.

Podamo jih tu z vročo željo, da bi jih prav pridno prebirali, in prepevali v božjo čast, v svoje zveličanje in v nedolžen kratek čas.

Leop. Cvek,
učenik.

A.

PESMI ZA CERKEV.

1. Sveta maša I.

Začetek.

Jezus male k sebi kliče;
Žegnat' hoče otročiče,
Nas objeti on želi.
Njemu čast in hvalo peli
Bomo z mašnikom veseli,
Sveto mašo slušali.

Kirije.

Jezus učenik kreposti,
Vsmili naše se mladosti,
In odpusti grehe nam!
Tebi hočemo služiti,
Te nikolj več ne žaliti,
Bodi vsmiljen grešnikom.

Gloria.

Večni! tebi hvalo peti,
Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobrega sercá:
To je angelsko veselje,
To so tudi naše želje;
 To nam pravo srečo da.

Evangelj.

Zvesto hoč'mo poslušati,
V serci prav premišljevati,
 Kar nam Jezus govoriš.
Radi hočemo storiti
Pridni in pošteni biti,
 Kakor nas lepó učiš.

Kredo.

Za resnico vse imamo,
Tvoje nauke vse spoznamo,
 Ki jih cerkev nas uči.
Daj po veri prav živeti,
Ino enkrat srečno vmreti, —
 Naj nam tvoja luč gori.

Darovanje.

Kaj bi tebi Oče dali?
Kaj bi z mašnikom dar'vali?
 Vse kar 'mamo, tvoje je.

Svoje djanje in življenje,
Vse veselje in terpljenje,
Oče! tebi damo vse.

Nekaj kruha in vina
Kri, telo bo tvoj'ga Sina,
On daruje se za nas.
Oh poglej na revne srote
Skaži svoje nam dobrote,
Vsmili se nas vsaki čas!

Sanktus.

Sveto pesem povzdignimo,
Lepo z angeli slovimo:
Sveti, sveti, sveti Bog!
Vsi ljudje te naj spoznajo,
Vse stvari teb' hvalo dajo;
Oče vsliši glas otrok.

Po povzdigovanji.

Klečijoči počastimo,
Na altarji ga molimo,
V zakramentu Jezusa.
Hvalo, čast skesan' mu dajmo
U ponižnosti spoznajmo,
Ga ko pravega Boga.

Jagnje božje.

Kakor jagnje na Kalvarji

Zdaj daruje na altarji

Ljubi Jezus se za nas.

Se za grehe tù daruje

Naše serca omečuje,

Sveti pokoj vliva v nas.

Obhajijo.

Jezus zdaj pri nas daruje,

Svojo milost podeluje

Nam v podobi kruha skrit.

Da b' le vselej pristopili

Vredno, vredno ga za zavžili,

V dušni mir in večni prid.

Konec.

Tvoji Jezus hoč' mo biti

S tabo se tesno skleniti,

Žegnaj nas zató ti zdaj:

Da pod tvojim varstvom sréčno

Prit' zamormo v srečo véčno

Iz zemljè u sveti raj.

2. Sveta maša II.

Pred povzdigovanjem.
Preljubi otročiči
Vzdigníte glas!
Iz serca vsak zakličí:
Bog vsliši nas!
Saj ti si ljubi Oče
Dobrih otrok;
Dar vzemi dopadjoče,
Z nedolžnih rok.

Glej dar je tvoj preljubi
Nedolžni sin; —
Odvzeti nas pogubi,
Poglej spomin!
Na križ' ga doprinesil
Za grešni svet,
In da bi nas odrešil,
Je hotel vmret'.

Kak moramo živeti,
Nas je učil;
In evangeli sveti
Nam zapustil.

O daj nam spoznati,
In serce vnet;
Daj zvesto nam deržati
Tvoj nauk presvet!

Oh našo živo vero
Nam oživiš,
Zaupanje podpero
Nam poterdiš.
Ljubezen prav goreča
Naj v nas živi —
Da raste dalej večā,
Njo vnemaj ti.

Polož'mo serce svoje
Na tvoj altar —
Naj bode vselej tvoje,
Prijetni dar.
Nedolžnost nam ohrani
Vse žive dni,
In zapeljivcom vbrani
Venc čistosti.

Teb' hoč'mo sveto peti
Bog Sabaot!
V nebesih in na sveti
Si ti Gospod!

Oh naj te vsi častimo
Po vrednosti;
Naj angelsko živimo
V nedolžnosti.

Po povzdigovanji.

Jezus kri preлива
Za nas grešnike,
Duše nam omiva,
In daruje se.
Jezusa častimo
Tukaj skritega,
Z angelci molimo
Živega Boga.

Ozri božje jagnje
Se na grešnike,
Tvoja gnada nagne
Naj čez nas se vse!
Jezus tebe vzeti,
Nismo vredni zdaj;
V duhu saj prijeti
Se nam Jezus daj!

Tvoje smo ovčice,
Ti si naš pastir;
Hrani nam dušice,
Daj nam dušni mir!

Naše si veselje
Samo Jezus ti;
Jezus naše želje,
Serce naše si.

Jezus mi smo tvoji,
Bodi Jezus naš;
Sebi nas osvoji,
Bodi naš pajdaš!
H koncu svete maše
Nam svoj žegen daj;
Žegnaj dela naše:
Pelj' nas v sveti raj!

Tamkaj Te ljubili
Bomo prevesel',
Te Gospod častili
Hvala tebi pel'.
Slava torej bodi
O neskončni Bog!
Tukaj in povsodi
Ti od nas okrog!

(Drobtince.)

Andr. Juh,

Dobernovaški prošt.

3. Pesem k povzdigovanju.

Vsmiljen Jezus povzdiguje —
In Očetu se daruje:
 Za človeštvo na altarji
 Kakor nekdej na Kalvarji.

Na kolenih ga molimo,
Jezusa Teló častimo;
 Da bi pekla nas rešilo,
 Je vmorjeno za nas bilo.

Spet, o čudo povzdiguje —
In očetu se daruje
 Jezusova kri častita
 K odrešenju vsih prelita.

Tebe, rešno kri, častimo,
Tavžentkrat te zahvalimo,
 K' si za nas prelita bila
 Da bi grehov nas omila.

(Drobt.)

J. Virk.

4. Vesela pesem Jezusova.

(Poleg s. Jederte.)

O Jezus, ves moj blagor ti!
Ljubezen sladka čez moči!
Serce po tebi vse gori,
Ko v tebi le se veseli.

Ne zmaga zlato solnce te,
Ti umakne mila luna se,
Prijazna zarja zad ti je,
In tudi svitle zvezdice.

Tak čiste lilje ne cvetó
Ne blage rože tak lepo,
Duha violce ne dajo,
Ne dragi klinčki tak ljubo.

Tak sladka ni nobena stvar,
Ni tolko drag nikaki dar,
Tak mil prijatelj ni nikdar,
Kot serc ti mili gospodar.

Ni proti tebi višjega,
Lepota zemlje zgine vsa,
Duhov spremine množica
Zbledi luč néba svitlega!

V ljubezni pesem podarim,
Jo v serce tvoje izročim,
Se s trumo angelov združim,
Veselo z njimi te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
Seboj v ljubezni zaročiš;
Mi tolko radost dodeliš,
Serce obilno zveseliš.

O ljubi ženin, sladki cvet!
Si dražji mi ko celi svet,
Za te vse slasti štejem v smèt,
In raji križ izvolim spet.

Po tebi le so želje vse,
Ki zame v smert izdal si se;
Pa nosi s svojo gnado me,
Ko s sercom, z ustmi prosim te.

Serca veselje ti sladko,
Ki si me ljubil tak močno,
K' izteče mi življenje to,
Me pelji v večni mir, v nebo.

(Zg. Danica.)

H.

5. Živi plamen ljubezni.

(Poleg s. Janeza od križa.)

O višji plam ljubezni!
Le se globoko vgrezni
Do duše dna, prijazno jo raniti.
O žarke nežne, lahne;
Naj zagrinjalo odmahne,
Naj zgine, kar od tebe zna ločiti.
O sladka spečenina,
Hladivna bolečina,
Ki v dušo svitla roka jo vtiskuje!
O čut iz božje hiše,
Ki vse dolgove zbriše,
Mori in smert v življenje spremenuje!

O luč svetlo goreča!
Ki tak močno blišeča
Zamore noč počutkov vso pregnati;
Da stvar jest slaba vedno
Spodobno, vneto, vredno
Pred njim, nar ljubšim, morem prebivati.

O ženin ti prezvesti!
Ki hočeš me posesti,

In v sercu poln ljubezni mi stanuješ;
Ti vnemaš željo mojo
Sladko v ljubezen tvojo
Poln milosti, časti, ki jo daruješ.

(Zg. Danica.)

H.

6. Nar slajši serce.

Serce nar ljubeznjivši
V nebesih in na sveti!
Kdo da mi, grešnem' sinu,
Od tebe pesem peti?
O Jezus, tvoje sladko serce
Naj ljubijo, časté
Vse ljudstva, vsi jeziki,
Vse angelske versté.

Ti serce si pohlevno,
Si serce Jezusovo;
Ti serce si vse krotko,
Si serce Jagnjetovo.
O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ponižno,
Oh daj spoznat mi tebe,
Da tebe vsak čas iščem,
Ne iščem sam'ga sebe.
O Jezus, i. t. d.

Ti serce si vse čisto,
Nad belo liljo belo,
Oh da b' tud moje serce
V nedolžnost obelelo!

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si dobrotno,
Dobrotno vsim ubožnim,
Dobrotno vsim dobrotnim,
Dobrotno vsim nedolžnim.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ljubljivo,
Ti ljubiš vse goreče,
Ti ljubiš vse proseče,
Ti ljubiš te ljubeče.

O Jezus, i. t. d.

Ti serce si ljubljivo,
Kdo te dohvalil bode?
Ti ljubiš mlade, stare,
Ti ljubiš vse narode.

O Jezus, i. t. d.

O serce, sveto serce!
Si vse ljudi rešilo;
Človeško katero serce
Ti to bo povernilo?

O Jezus, i. t. d.

O serce, sladko serce!
Z roso nebes napajaš
Pravične in nedolžne,
Zveličanje jim dajaš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, dobro serce!
Vse grešne k sebi vabiš,
Vse hudo, kar so storili,
Poboljšanim pozabiš.

O Jezus, i. t. d.

O serce, ljubo serce!
Zakaj te svet ne ljubi?
Unemi ga k ljubezni,
Nikar ga ne pogubi!

O Jezus, i. t. d.

O serce, milo serce!
Zakaj te star'ne ljubi?
Ogrej ga k nov' ljubezni,
Nikar ga ne pogubi!

O Jezus, i. t. d.

O serce, sladko serce!
Zakaj te mlad'ne ljubi?
Serce mu vžgi v ljubezni,
Nikar ga ne pogubi!

O Jezus, i. t. d.

O Jezus, u vsih sercih
Ljubezni iskro vtreni,
Zgubljene vse ovčice
Na pravo pot zaverni!
O Jezus, i, t. d.

Dolžni smo vsi te ljubiti'
Ker vsih dolgé si vmival,
Za vse britkosti terpel,
Oh, kri za vse prelival!
O Jezus, i. t. d.

O serce nar sladkejši!
Mi vsi v stotêre glase
Te hvalimo, častimo
Zdaj in na večne čase.
O Jezus, i. t. d.

(Zg. Danica.)

J.

7. Sveti večer I.

Pastir : Zakaj svitlobe
Nebo vse bliši;
Sej konec tamnobe
Ponočne še ni?

Angel: Čas tame končan je,
Vsak bodi vesel,
Gospodov da dan je
Poznati se jel.

Vsi: Boga na višavi,
Častimo glasno,
Ljudi na nižavi
Da ljubi tako.

P. Kaj ima nad celim
Se svetom zgodit',
Da angel veselim,
Veleva nam bit?

A. Sin božji prihaja
To uro na svet,
Zapertega raja
Vam vrata odpret.

V. Boga na višavi,
Častimo glasno,
Ljudi na nižavi
Da ljubi tako.

P. Rojeno to dete,
Povej nam, kje je;
Da serca zanj vnete
Radujejo se?

A. Tje v štalco tecite,
Ki prazna stoji,
Pred jasli stopite,
V njih dete leži.

V. Boga na višavi,
Častimo glasno,
Ljudi na nižavi
Da ljubi tako.

P. Kaj bomo dali
Gospodu svetá
Da bomo skazali
Veselje sercá?

A. Darujte mu svoje
Nedolžno serce,
Zapojte pa moje
Besede le té:

V. Boga na višavi,
Častimo glasno,
Ljudi na nižavi
Da ljubi tako.

S.

Pastir

8. Sveti večer II.

Z višav je dans nam Bog poslal
Sinù preljubega,
Katir nas reši vsih nadlog
In svojo gnado dá,
Kristjani pojd'mo k jaslicam,
Nebes Kraljica je le-tam,
K' je Jezusa rodila:
O môli ga kristjan.

Poglejte dete, o blagóst!
Začnimo glasno pét':
Češeno bod na visokost'
In na širokem-svet'!
Scer sprejme reven, brez moči
Nas, ki na hudem mraz' medli,
Vender pred njim trepeče
Peklenska cela moč.

Na slam' priproste štalice
Plenica krije ga:
Njega, k Gospòd stvarjenja je,
K je zmagal satana.
V pobožnem sercu krotkemu
Molitve dans darujte mu
Namest darov, k'od modrih
In jutra je dobil.

Češčen bod' večni Bog dobrót!
Da b' greha nas opral
In rešil nas iz njega zmót,
Blago nar večje dal:
Poslal v dolino je solzá
Visocega Tolažnika,
Da b' preč od nas odnésel
Nesrečo smert in gréh.

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

9. Postna.

Izveličar daj zapeti,
Kaj si mogel ti terpeti,
Izveličat' celi svet,
Ino grehe nam odvzet'.
Jezus, skoz terplenje svojo
Izveličaj dušo mojo,
Daj, da bo skoz tvojo smert
Meni sveti raj odpert.
Za pregrehe sojen biti,
Milost pri Bogu sprositi
V vertu za me ti klečiš,
In kervavi pot potiš.
Jezus i. t. d.

Tebe vezat in suvati,
V krivo sodbo odpeljati
Vsa sovražna truma gre,
Ti pa nič ne braniš se.
Jezus, i. t. d.

Tam sodniki vsi serditi
Trinogom te dajo biti;
Vliva se nedolžna kri
Pod ojstrimi šibami.
Jezus, i. t. d.

Tebe Boga zasram'vati,
Nove bolečine dati,
Tebi krono ternato
V sveto glavo bijejo.
Jezus, i. t. d.

Ves nedolžen križan vmreti
Moraš težek križ zadeti,
Vleči na Kalvarijo
Na mertvaško tje goro.
Jezus, i. t. d.

Voljno se pustiš moriti,
In na strašni križ pribiti
Odrešenje dopolnit',
In Bogu zadosti strit'.
Jezus, i. t. d.

Mene z dušo in z telesom
Gor povzdigniti k nebesom, V
Tam na križi ti visiš. V
In za mene smert storiš.
Jezus, i. t. d.

Izveličar ljubeznivi!
Moji grehi so bli krivi,
Da si ti na križi vmerl,
S tem nebesa si odperl.
Jezus, i. t. d.

Tebe Jezus premišlujem,
Svoje grehe obžalujem,
Daj da tvoja rešnja kri
Se na meni ne zgubi. V
Jezus, i. t. d.

Sveto hočem res živeti,
Radovoljno vse terpeti;
Ako z Jezusom terpim,
Se tud' z njim tam veselim.
Jezus, i. t. d.

Za
In na strani kri
Odrešenje dopolnit,
In Bogu radosti stit.
Jezus, i. t. d.

10. Velikonočna.

Vesel raduj kristjan se ti,
Ker rešeni zdaj smo vsi mi.

Veselja čas
Je dans za nas.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Na sveto to veliko noč
Je zgubil satan svojo moč;
Zato smo mi
Veseli vsi,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Zmagavci od smert' je Jezus vstal,
K' se komaj dan je že zaznal,
Marija ga
Na vert' spozná,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Veselje jih prešine vse,
Ki brate zovel zdaj jih je;

Novico tó
Žené povdó,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Tud Petru se prikazal je
Učenca spremlja v Emavz tje;
V lomljenji ga
Spoznala sta,
Aleluja, aleluja, aleluja.

„Mir z vam“ učence on pozdrav'
Stopivši kar med nje: v spoznav';
Veselje je
Prešinlo vse,
Aleluja, aleluja, aleluja.

Roké pokaže jim in stran,
Resnico vid'jo k svitli dan,
Da Jezus je,
K njim kaže se,
Aleluja, aleluja, aleluja.

11. Prihod svetega Duha.

Glej Aposteljne vse zbrane
Na besedo Mojstrovo;
Serca njih k molitvi vžgane,
Proti nebu kak kipó.
Velka tihost jih obdaja
Čakajo moči iz raja.

Zdajci grozen piš se vzdigne,

Ko viharja šum verši!

Čudno — roka božja migne,

Čudež čudeže rodi:

Dá jim govorit' jezike,

Stri narodom učenike.

Z mnogim darom jih navdihne

Svet'ga Duha čudna moč,

Uma megle jim razpihne,

Razdani poprejšno noč;

Kakor solnce svit izlije,

Tak jim vednosti luč sije.

Slišiš ribče prej nevedne

Ptujsko ptujim govorit'!

Ptujce skor z dežele sledne

Temu silno se čudit',

Hvalo Kristusu dajati,

Njega za Boga spoznati.

Ki prej slabi in boječi

Mojstra še poslušajo,

Zdaj vojšaki so nar večji

Serčno vse premagajo;

Naj tud pekel se vzdiguje,

Vera le povsodi sluje!

(Drobt.)

V. Novak.

12. Pred sv. rešnjim Telesom.

(Pesem s. Alfonza Liguori.)

Cvetice ve, ki noč in dan cvetete
Pred Jezusom, o trikrat blagor vam!
Očesce vele dokler ne zaprete
Se srečno, pred ne ločite od tam;
O da bi mogel jaz, kjer ve merjete,
Na vaši stopnji bit' pred Jezusam!
Da bi pred Njim za Njega dal življenje!
Ki dal je Sebe v moje odrešenje!

Tud blagor vam, ve svetlobele sveče!
Tam gorite Zveličarju na čast;
O da bi jaz deležen bil te sreče
Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!
Da bi enako vam, serce goreče
Povžilo v meni se Gospodu v last;
Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo,
Doseglo kaj bi srečo, radost mojo?

Bod slava tebi, blažena posoda!
Ki v tebi On prebiva, Ljubi moj,
Vdeljena ti je prečastna osoda,
Kot božji hram se svetiš pred menoj;

O, ko bi služba, v sé hranit Gospoda,
Mi dana bila le en dan-nocoj!
Ves gorel bi, ljubezni se povžíval,
Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh, in sveče in svetice!
O kolko srečniši sim jez, kot vi!
Če pride k meni zvest Pastir ovčice,
Mi vžiti svoje da Meso in Kri;
Če v Jezusu prejmem nebes slaščice,
In v sercu mojem Kristus sam živi,
Takrat medlim, merjem moči ognjene,
Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj
Okol' te Luči neprehama,
Od vere in ljubezni živi tukaj,
Ogrevaj se v svetlobi Ljubega.
In kadar se ti da prejeti, ukaj,
S teboj Mu poje truma angelska;
Objemi Ga, terdo se Ga okleni,
Ter prosi: „Daj Ljubezen, Jezus meni.“

(Danica.)

P-k.

13. K sv. rešnjemu Telesu.

(S. Tomaža Akvinskiga.)

Molim te pobožno, pravi Bog z nebes!
V teh podobah kruha si zakrit zares.
Tebi serce moje vse podverže se;
Če te premišljuje, pač omaga vse.

Vid, okus, počutek tega ne razzna;
Sluh prepričan 'z ust je Sina Božjega.
Verjem, kar je koli rekel Božji Sin;
Je resnica, kar je tukej dal v spomin.

Skrit si bil na križu kakor Bog samó;
Tukej skrit si tudi kakor človek celó.
Pa oboje verjem, kakor navk je dan;
Prosim, kar razbojnik prosil je skesán.

Ran ne ogledujem, kot Tomaž je kdaj;
Vender, da si Bog moj, to spoznam ti zdaj.
O spominek vedni v smert Gospodovo,
Živi kruh, ki hraniš dušo sleherno!

Daj, da v tebe verjem vedno bolj živo,
Terdno v tebe upam, ljubim te zvesto.
Daj, da duša moja v tebi le živi,
In pa, da ji zmirej zdiš sladak se ti.

Ljubi Jezus! kri si nam v rešenje dal:
Prosim, da bi grehe moje čisto opral.
Kaplja njé zamore vse zveličati,
Celi svet od grehov vsih očistiti.

Jezus, ki zakrit'ga tukej te častim,
Prosim, naj zgodi se, kar močno želim.
Da, ko kdaj se unkraj razodeneš nam,
Srečo najdem, tebe gledam v časti tam.

(Dan.)

H.

14. Sv. rešnje Telo.

Sèm kristjani pritecite
Polni vernega duhá,
Na kolena pokleknite,
Dol pred našega Boga;
Pod podobo je častito
Tukaj božje Jagnje skrito:
Češčen bodi vsaki čas
Jezus, k' si odrešil nas!

Angeli in vsi svetniki,
Dol stopite na zemljo,
Nam bodite pomočniki
Rešnje prav častit Teló.

Z enim duhom ga hvalimo,
Z enim glasom ga častimo:
Češčen bodi vsaki čas
Jesus, k' si odkupil nas!

Pamet je preslaba naša,
Prav spoznati to skrivnóst,
Gnada božja dopernaša,
Kar ni naša v stan' slabóst;
To je čista, žlahtna mana,
Vernim dušam v hrano dana,
Jagnje božje je letám,
Ki odjemlje grehe nam.

Grešniki sem pritecite,
Tu je milosti altár,
Jezusa zvestó prosite,
On bo vslišal svojo stvár;
Grenke solze prelivajte;
Svoje grehe obžalvajte,
In prosite vsi Bogá,
Da vam svojo gnado dá.

Vsak naj kliče: Bog! daj meni
Gnado, da se spokorim,
Po pregrehi zapuščeni
Tebe hvalim in častim;

Daj mi enkrat srečno vmreti
In doseči raj tvoj sveti,
S tabo bom se veselil,
Tebe hvalil in častil.

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

15. Sveto Obhajilo I.

Vesel' se duša moja,
Serce naj se topi,
Zdaj Jezus, sreča tvoja,
U teb' s teboj živi;
Zastonj ga nis' želela,
Darvala mu sercé,
Po njim si hrepenéla,
On obiskuje te.

Prerevno j' moje stanje,
Velika v njem slabóst,
Da zvol' za prebivanje
Ga božja visokóst.
Zato z bogastvom gnade,
Olepšaj ga dragó,
Zapust' mu vse zakláde,
Ki nosiš jih sabó.

Zapust nepremakljivo
Mi vero, upanje,
Zasad' ljubezen živo
Globôko mi v sercé;
Kjer rož'ce tri dišeče
Te rasejo, cvetó,
Tam je studenec sréče,
Ostal tam Jesus bó.

Bog, Oče večne slave!
K' si Sina dal z nebés,
Polajšaj nam težave
Na duši, na telés',
Pomagaj, da služiti
Ti mormo vsaki čas,
Po smerti v zbor častiti
Nebeški vzêmi nas.

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

16. Sveto Obhajilo II.

Duh moj kviško se vzdiguje
K teb' nezmerjena modróst;
Tebe vžiti zaželuje
Jéd nebeška in sladkóst!

'Z tebe vsa lepota zvira
Ti studenc si čistosti,
V meni zate, se nabira
Jezero hvaležnosti.

Ni lepôte, ni sladkósti,
Če preiščem celi svét,
Kakor kruh iz visokósti,
Ki ga zdej želim prejét!
Proti tebi, ljubi Ženin!
Moja duša koperni,
O dišeči cvét nezvenjen,
Tvoja biti hrepeni!

Kar nevesta si želéla
Hrepenljivo in zvestó,
Danes v meni boš prejéla,
Sveto kri, sveto mesó:
Danes meni vse potoži,
Kar te pêče in teží,
In sercá prošnjé pomnoži,
Dans te hočem vslišati.

Zdaj nebésa se čudite,
Bog se revni duši dá,
Angeli ga k men' spremite
Njem spodob' se čast le tá.

Ljubi Jezus, si pripravljen,
K meni se približati!
Češčen bodi in pozdravljen
Kralj vse gnade in časti!

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

17. Sveto Obhajilo III.

K altarju se približaj
O verni vsak kristjan,
Pred Bogom se ponižaj,
V skrivnosti nam je dan:
Tu je nebeška mana
Za dušo in teló,
Z nebés na svet poslana,
Kdor jé jo, vmerl ne bó.

Studenec živ življenja,
Nebeški Ženin sam,
Z darovi posvečenja
Ljudi vse vabi tam.
O srečen. kdor ga vžije
Večkrat po vrednosti,
Vse rane On mu vmije,
Slabosti odpusti.

Skušnjava sovražljiva
Ne zmoti mu sercá,
Ker Kristus v njem prebiva,
Ki moč mu svojo dá:
Ljubezni se mu vname
Nebeške v serci žár,
Katére čisto plame,
Puhti na rajsk altár.

O Jezus, kralj častiti!

Daj milost nam letó,
Da vsak čas vredno vžiti
Zamôgli te bomó,
Tud v smertni nam težavi
Kruh angelski podaj,
Da nas po poti pravi
Pripelje v sveti raj.

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

18. Marija naša pomočnica.

Ti, ki nad trume nebeške vse
Bližnja pred Jezusom znajdeš se;
Ti mati Gospodova, naša pomoč!
Razjasni nam uma in pameti noč.

Prosi, Marija, prosi za nas
Zdaj in posebno poslednji čas!

Duše, ki v grešnih vezéh tičé,
K tebi vse zgrevane pribeže;
Prot tebi obračajo solzne oči; —
O mati premila! usmil' se jih ti.
Prosi, Marija i. t. d.

Duše v skušnjavah, ki jih teró,
K tebi, Marija! se zatekó;
Ti, mat'! ljubeznivo se nanje ozri,
Iz silne skušnjave jih čiste otmí.
Prosi, Marija i. t. d.

Duše terpinčene od britkost
K tebi zdihujejo za serčnost;
Izroči, Marija, jih ljub'mu Bogu,
Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinu!
Prosi, Marija i. t. d.

Ljuba nedolžnost tud kliče v té,
Deb' si privarvala čisto serce;
Se k tebi ozira z doline solzá,
Zaupanje terdno do tebe ima.
Prosi, Marija i. t. d.

Bog ti veliko je dal oblast,
Torej Marija! ti gre vsa čast;
Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjo,
Da srečno vsi pridemo k tebi v nebó!
Prosi, Marija, prosi za nas
Zdaj in posebno poslednji čas!

(Danica.)

B. P.

19. K Marijnemu presvetemu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
Sprejmi v milostno Sercé
Verne vse, k' jih tvoje tvoje množ'ce
Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

K tebi; k tebi kopernijo

Naše misli in želje.

Vse duhovne, o Marija Mati!

Sprejmi v milostno Sercé;

Naše duše vedno jih težijo,

Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!

Ti imaš milostno Sercé;

Spros' naj Bog duhovnom vsliši

Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija
Ti imaš materno Sercé,
Vsi smo tvoji sini, hčene,
Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Serce;
Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
Varuj, da je ne zgubé!

O Marija, o Marija!
Ti deviško imaš Sercé!
Vsi želimo tvoji biti —
Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Maria Mati!
Sprejmi v milostno Sercé,
Teb' nezvést noben-nobeden biti
Vekomaj nikolj ne smé;

O Marija, o Maria!
Otročiško imaš Sercé;
Otročiči tvoji čmo biti:
To je, to je ljubo imé.

Grešnikom, Marija ljuba Mati!
Vlij žal'vanje v njih sercé;
Da čez grehe, čez nesrečne zmote
Jokajo, dokler živé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
O ne pust', da b'nespokorne
Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Sprosi, spros', da zbriše večni Oče,
Vse njih grehe in dolgé.

O Marija, o Marija,
Ti imaš milostno Sercé;
Slehern naj na smertni postlji
Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Serce;
Naj se jim njih ogenj, bolečine
Hitro, hitro ohladé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
Tud' če naših kdo je v vicah
Oh podaj mu berž roké:

Žive, mertve, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
K svetmu Tvojstvu vse, o vse pokliči
Nad oblake, nad zvezdé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
Daj vsim vernim prav živeti,
Da svet raj si pridobé.

(Danica.)

L. J.

20. Cvetličica Mariji.

Iz nemškega.

Cvetè cvetlica ena
In večno zeleni,
Enaka ji nobena
Ni bla, kar svet stoji!
Če grešniku solzice
Se vtrinjajo z oči,
Mu duh leté cvetlice
Serce razveseli.

Če tudi smertna sapa
Obraz že obledi —
Od te cvetlice hlapa
Se zdravje zadobi.
Al kje je ta cvetlica,
Kter vert jo le pozna?
Marija čista d'vica,
Cvetličica je ta.

Presveto ime „Marija“

Je čez imena vse;

Naj zlat mu venec vije,

In krona spleta se.

Marije čiste dvice

Nar žlahtniši je cvet,

In take več cvetlice

Ne bo dočakal svet!

Razsveti o Danica!

Na zemlji tamno noč;

Podari, o Kraljica!

Nebeško nam pomoč:

V svetosti prebivati —

Pregnati hudo strast,

In enkrat uživati

V nebesih večno slast.

(Danica.)

Tomšič.

21. Lepota Marije Device.

O Devica, zved kraljica,

O Marija, rajski cvet!

Te lepote, té čistote,

Kakor tvoja, nima svet.

Lilja bela ni cvetela
Tak brez madeža ko ti;
Roža draga te ne zmaga,
Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila je uklonila
Se globoko pred teboj,
Zvezde svetle so se spletle
Zgoraj v zlati venec tvoj.

Svet mi mrakne, ko zamakne
V te se serce in okó;
Tebe Dvico sí kraljico
Zvolim — naj mi blagor bo.

(Zg. Danica.)

H.

22. Mati vsmiljena.

Unemi Duh se moj
V hvaležnosti,
Marii hvalo poj
V gorečnosti.
Je mati vsmiljena
Ino dobrotljiva
Vsim vernikom.

Rodila je na svet
Zveličarja,
Ker je prišel terpet
Za grešnika:
Je mati i. t. d.

Pred stolom božjim tam
Skerbi za nas,
Za nas pred Jezusam,
Pros' vsaki čas:
Je mati i. t. d.

(Terdno zaupanje v Jezusa.)

23. Slovez Marije.

Bodi slava o devica,
Tebi, hiša Večnega!
Ki si naša pomočnica
Ki nam bodeš, si bilà.

Ti brez madeža rojena
Bila zavolj Sina si,
In od Sina posvečena,
Ko te svét še vidil ni.

Vrata ti nebes odpiraš,
Zvezda hiše Jakoba!
Z okom maternim oziraš
K' nam v dolino se solzá.

Ti si kneginja nebesna
V sredi svojih ljubljencov,
Ki obdaja breztelesna
Truma te nebeščanov.

Zopernikom tvoje obličje
Našim groza ino strah,
Tvoje imé jim „božji bič“ je,
Vsak pred njim trepeče plah.

Toraj zemlje glas! čez ječni
Svét zadôni, da se bó
Čul Marije slovez večni
Po svetovih vsih — v nebó!

(Danica.)

S—n.

24. Sveti Alojzi.

Alojzi! sveti cvet mladosti,
Izgled prelepi nji si ti:
Poslušáš pazno nauk svetosti,
Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila
Pri knežjih stariših domá,
Blišoba, kraljev ni motila
Na ptujih dvorih ti sercá.

Nedolžni zvoliš si devištvo,
Des' krona tud odmen je tvoj,
Zamenjaš jo, jo daš za mništvo,
Dobiš da rajsk si venec svoj.

Protivno spertje tvojga brata,
In Mantve bližne vojvoda,
Pričjočnost tvoja vredna zláta,
Pomiri, kneza sprav' oba.

Ko angela mirú častijo
Ljudjé te sveti krog in krog,
Življenja tvojga veselijo
Se ljudstva, angeli in Bog.

Ne čast posvetna, mik nebeški
Te vabi, mika čez use,
Zató nar manjši tud pregreški
Ne zmagajo čuječ'ga te.

Med mnihi hočeš zadnji biti,
Des' prvi ljubček si Boga:
Bolnikom, revnim h'tiš služiti,
Des' sam se čutiš bolnega.

V bolezni pa — kako terpeti —
Nam zgled daješ, nas sam učiš:
Terpljenje t'je dobiček sveti,
In smert? njo serčno si želiš.

Nocoj, nocoj mladenči praviš,
Nocoj, nocoj umerl bom —
Izdihneš — „Jezus“ — in prestaviš
Se srečno tje v nebeški dom.

J. Varl.

25. O godu ss. apost. Petra in Pavla.

(Iz latinskega.)

Prelepa luč iz večnosti ta zlati dan
Oblije s svitom, ki zveličanje oznan';
Ker pervim med aposteljni da krono se,
In grešnikom v nebo se prosta pot odpre.

Vratar nebeški in pa učenik sveta,
Očeta Rimska in sodnika ljudstva dva,
Skoz križ sramoten uni, in leta skoz meč
Posedeta življenja sedež gor blišeč.

Pastir preserčni, sveti Peter sprejmi ti,
Glas prošnikov, da rešiš nas dolgov vezi.
Preblagi učenik ti, sveti Pavl! lepo
Poduči nas, in vleci serca gor v nebo.

Naj presveti Trojici bode večna čast
In hvalno petje in pa slava in oblast,
Ker ona vlada celi svet v edinosti
Na dolge dolge čase cele večnosti.

(Danica.)

H.

26. Angel varh.

Po sveti angel hodi,
Ne vidi ga oko,
Pa vendar tebe vodi
In varje te lepo.
V nebesih angel je doma,
Nebeški oče pošlje ga.

On v vsako hišo pride,
Če li zaperta je,
In otrok mu ne vjide,
Naj ravno skrije se.
Odene tebe, ko zaspiš,
Odkrije, ko se prebudiš.

Doma, kakor na poti
Je angel varh s teboj;
Za mizo, kakor v koti
Te vidi angel tvoj.
Oh, ne razžali angela,
Ki te toljko rad ima.

Tvoj angel te odéva,
Kadar ponoči spiš,
Po dnevi te ogréva,
Da kašla ne dobiš.
Si človek dobre volje ti,
Se angel s tabo veseli.

Pa angel gre k Očetu,
In vse Bogu pové,
Otrok na tem če svetu
Prav priden, dober je.
Oh dete! vbogaj prav lepo,
Da angel tebe hvalil bo.

(Drobtince.)

27. Marija pomočnica.

O devica
Pomočnica
Bila si in boš nam ti.
Le sladkosti
In blagosti
Tvoja roka nam deli.

Ko cveteča
In dišeča
Si, Marija, rožica;
Sem iz raja
Svet'ga kraja.
Diješ cvetje upanja.

Ko danica
Tolažnica
V tamni noči siješ nam.
Mati mila
Vedno bila
Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih
In britkostih
Rada nam pomagaš ti.
Pri skušnjavah
In težavah
Pomočnica vselej si.

Čast Marije
Naj razlije
Se po svetu krog in krog.
Njo častimo
In prosimo
Pomočnico vsih nadlog.

Ljuba Mati
V zarji zlati
Nam prisijaj zadnji dan.
Boš prosila
Govorila, —
Srečno bode tek dognan.

(Danica.)

A. Praprotnik.

28. Marii kraljici.

O polna ti Devica
Nebeškega mirú,
Postala si kraljica
Človeškega rodú.
Nam Sina si rodila,
Ki je z nebes prišel,
Nas smerti odtegnila,
Ko Sin je tvoj terpel.

O koljko si prestala.
Za Sina ljubega!
Herodov serd spoznala,
V Egipt pobegnila.

O koliko si prestala
Za sina ljubega!
Ko željno si iskala
Na pot' zgubljenega.

O koliko si prestala
Za sina ljubega!
Ko milo si zdihvala
Pod križem Božjega.

Zato si, o Devica!
Čez kore angelov
Postavljena Kraljica,
Kraljica národov!

Pripelji, o visoka
Kraljica! prosim te!
Pred Jagnje svojga otroka, —
Pred Jagnje pelji me!

(Dan.)

Leopold Zatterlin.

29. Vesel šolarček.

Veselo veselo
Le v šolo hitim,
Oj v šoli veliko
Se lep'ga učim.

Se brati, pisati
Navadim lepo,
In drugo vse lepo
Kar treba mi bo.

Učitelji, starši
Me ljubijo tud,
Ker s pridnostjo vernem
Obilni jim trud.

In Bog o moj mili!
Pomoč mi dajé;
Da vse mi po sreči
Se steka in gre.

Oj priden in dober
Bom zmiraj zvestó,
To k sreči veliki
Gotovo mi bó!

(Š. pr.)

A. Praprotnik

30. Otroška molitvica.

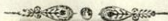
Blagoslovi, Oče večni
Delo moje pridnosti,
K tvoji slavi, moji sreči
Naj obračam mlade dni!

V serce mehko mi zasadi
Čednosti cvetličice,
Stori, stori, da ohranim
Čisto svoje serčice!

Daj, da zmiraj v dobrem ristem,
Greha varjem se skerbno,
Daj, da enkrat srečno pridem
K tebi gori u nebo!

(Š. pr.)

A. Praprotnik.

— 55 —
B.

PESMI ZA SOLO IN KRATEK ČAS.

31. Bog ohrani nam Cesarja.

Bog! ohrani nam Cesarja
Vsim očeta dobrega,
Naj mu sveti sreče zarja
V boj' življenja dolgega.
Naj ga roža brez viharja
Dela slave polnega;
Bog ohrani nam Cesarja,
Vsim očeta dobrega.

Naj estrajharske bandera
Strah sovražnim naredé,
Naj ga modrih svét podpera,
Kteri dobro nam želé.
Kar pravico pa spodvera,
Naj postave razpodé,
Bog! ohrani i. t. d.

Vse darove čez-nj zlivaj,
Njega dom in nas ohran';
Vse zvijače mu odkrivaj,
Vedno ga hudobnih bran';
V njega sercu zmir prebivaj,
Z svojim duhom noč in dan.
Bog! ohrani i. t. d.

Doživi naj brez terpenja
Svojih ljudstev lepí cvet;
Njih ljubezen naj ne jenja,
Naj užiga vse po svet';
Naj še glas obveselenja
Sliši h koncu svojih let.
Bog! ohrani i. t. d.

Dolinar.

32. Pred šolo.

„Pustite k meni otročiče;“
Naš ljubi Jezus govori,
In nas prijazno v šolo kliče,
Ker nas lepo učit' želi.

Preljubi Jezus! vsi želimo
Učenci tvoji pridni bit';
Serce in pamet teb' zročimo:
Pomagaj nam se prav učit'

Zahvalo hoč' mo ohraniti
U serci vedno ti Gospod,
Učenci tvoji vestni biti
U tvojo čast se vest le tod.

33. Po šoli.

Vsi zapojmo :
Hvala bod' Bogu!
Kar smo v šoli se učili;
Nismo časa s tem zgubili;
Vse nam enkrat k pridu bo:
Hvala bod' Bogú!

Za vse nauke
Hvala bod' Bogú!
Le spoznajmo revne srote,
B'li bi mi brez te dobrote;
Torej pójmo le serčno;
Hvala bod' Bogú!

Dnar, lepota —
Kaj to neki zdá!
Lepih naukov se učiti
Pridni in pošteni biti;
To čez drugo vse velja,
Pravo srečo dá.

Slepotija
Slast posvetna je,
Srečo, blagor nam obéta,
Pa v nesrečo nas zapleta —
Kdor pregrehi vdá sercé,
Večno mu gorjé!

Le nedolžnost
Blagor nam delí; —
Prav sercé razveseluje,
Mir nebeški nam daruje;
Brez nje prave sreče ni,
Ni miru vesti.

Vsi mladenči (dekličí)
Pridni biti čmó.
Daj Marija, naša mati,
Nam vse navke spolnovati,
Da ko vmerje nam teló,
Pridemo v nebó.

(Vedež.)

Kaj to neki záhl!

34. Zahvalnica.

Studenec dobrót
Neskončni je Bog,
Iz njega povsod
Po sveti okrog

Tečéjo

Lijejo

Mnogteri človeku darov'
Prav' videsno k sreči njegov'.

Dobrote tud'nam
Čez leto skerbno
Je milostno sam
Delil je, zato

Postojmo

Zapojmo

Čast, hvalo mu skupej na glas,
K' je obdaril učenčike nas.

Čast, hvalo na glas
Za nauke lepé,
Ki urijo nas
In blažjo sercé,

Goréče
Plaméče

Naj pésmica torej doní,
Zahvalnica k nebu puhti.

J. Varl.

35. Srečni šolar.

Srečnejšega pod solncom ni,
Kakór sim šolar mlad;
Prelepo Bog za me sherbi,
Me Jezus ima rad.

Po svetu koliko je otrok,
Ki v šolo ne gredo,
Oh meni da pa dober Bog,
Da se učim lepo.

Lahkó prepevam tebi čast,
Preljubi Jezus moj,
Le vzemi moje serce v last,
Naj bom ves šolar tvoj.
Oh vodi mene Jezus ti,
Da pridno se učim,
Oh prosim te, pomagaj mi,
Da sveto tud živim.

Iz šole grem skoz zelen log,
In hvalim Jezusa
Ki mene varje vsih nadlog,
In daje dobrega.
In kadar šolo zapustim,
Se križem svet podam,
Le tebi Jezus se zročim,
Da nikdar ne bom sam.

(Drobt.)

J. Virk.

36. Deklica, ki je v šolo hodila.

Sim v šolo hodila,
Se učila terdó,
Kar znam, bi ne dála
Za svitlo zlató;
Kaj tekne lepôta,
Denarji, blagó,
Če v serci in glavi
Pa prazno bi blo!

V praznik vesélo
Mi memo čas gré,
Če pasem, znam brati,
Kaj lep'ga za sé.

Po zimi brezdelnim
Čas dolgo terpi,
Jez berem al pojem.
Mi naglo beži.

Ko bi oboléla,
Tolaž že imam:
Serce bo vesélo,
Ker brati kaj znam!
Enac'ga veselja

En drug ne pozna;
Ki v šolo ni hodil,
Ki brati ne zná.

On išče za dnarje
Veselja za se,
Si zdravje poškodje,
Si spači sercé.
Sim v šolo hodila,
Se učila terdó,
Kar znam, bi ne dala
Za svitlo zlato!

V. Stanič.

37. Kdo je vse vstaril?

Kdo je naučil ptičice pet' ?
Kdo jih navadil hitro letet' ?
Kdo dal jelenu hitre nogé,
Da po planini kakor blisk gré?

Kdo da vetrovom močno pihat?
Kdo reče burji silo vihat' ?
Nam tiho zimo kdo pripelja?
Kdo toplo leto zopet nam da?

Kdo reče vrelcom rahlo šumet',
Hitrim potokom po bregih dret',
Kdo goni reke, velke vodé
Kdo jih izliva v strašno morjé?

Kdo daja solncu svetlo sijat?
Kdo vkaže zvezdam mило igrat?
Kdo je olepšal jasno nebó?
Zemljo pogernil kdo je tako?

Kdo je nad nami nebo razpél?
Polžeku hišo kdo je zadél?
Kdo je naučil pajeka prest',
Pridne bučelce sterdi nanest?

Kdo te je vstvaril dete mlado?
Kdo ti dal dušo ino telo?
Kdo ti da kruha, kdo ti da pit'
Kdo ti da zdravje, se veselit'?

Vsegamogočni, ki zagromi,
Da se nebo in zemlja zmaji;
On, katér bliske v rokah ima,
Pa tudi zemlji dežeka da.

Vse to je vstaril naš dober Bog,
On mili oče pridnih otrók;
On našo dušo k sebi bo vzél,
Ko bode v grobu truplo pepél.

(Drobt,)

Sl.

38. Hvala Božja.

Rožce dišijo,
Lepo cvetó.
Glavce molijo
K Bogu v nebó.

Tičce po vejah,
Hval'jo Boga,
Čverčki ob mejah,
Kličejo ga.

Angelski kori
„Sveto“ pojó,
Gloria gori
Vedno ženó.

Gloria Očetu!
Gloria Sinu!
V nébu, na svétu
Svetmu Duhu!

(Zg. Dan.)

J.

39. Nebeške bukvice.

Poglej na jasnem nebu
Prelepe bukvice:
Zapisane pismenke
So svetle zvezdice.

Sam Bog jih je napisal
Na neba širok zid,
Jim dal svetlobo toljko,
Da vsak jih brati vid'.

V nebeških bukvah bere
Mogočnost božja se,
Modrost ino dobrota
Zapisana v njih je.

V tih božjih bukvah vidim
Preljub očetov dom;
Tud steze lahko berem,
Po katerih srečen bom.

Veselo pregledujem
Goreče pisanje,
Ki me tak lepo vabi
Povzdigniti serce.

Povzdignit' svoje želje
Iz zemlje do nebés;
Nad zvezdami jiskati,
Kar srečno stri za res.

Oh zvezde le svetite
Revnim popotnikom
Bogu lepo služite,
Vzdigujte serce nam.

Se bodedo ločili
Sedajnega svetá,
Se bomo povzdignili
Nad zvezde do Boga.

Tam bomo večno brali
Veliko božjo čast,
Hvalili in častili
Boga čudnò oblást.

Visoko mi nad vami,
O lepe zvezdice,
Globoko ve pod nami
Se bote svetile.

(Drobt.)

D—e.

40. Jezus in dete.

Dete po poti gré,
Kam da pelja, ne vé;
Jezus ga najde sam:
Dete, al veš li kam?
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj,
Dobri vodnik sim tvoj;
Glej to je vozka pot;
Lahko zgubiš se kod;
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj,
Hodim jez pred teboj,
Da te v nesrečin kraj
Kdo ne zapelje kdaj;
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj;
Roko ti dam seboj,
Da ne spotakneš se,
Ternje ne zbode te;
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj,
Pustil sim tron jez svoj
Tebe da tudi bom
Peljal v nebeški dom;
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj;
Dete in bratec tvoj
Hotel sim jez postat,
Ložej ti pot kazat.
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj,
Res sim prijatelj tvoj,
Glej da skoz smert in križ
Peljem te v paradiž.
Hodi, hodi le za menoj.

Hodi le za menoj
Glej gor je Oče moj,
Kar zapovedal bo,
Stor' kakor jez zvesto.
Hodi, hodi le za menoj.

41. Lepi vert.

Stoji mi vertic obsajen
Je z zlatim plotom ograjen,
Tam rastejo cvetlice tri,
Na celem svetu lepših ni.

Cvetlica prva je letá:
Lepa pšenica rumená.
Pri vsak svet' maš' jo rabijo
Za naj svetejši hostijo.

Mašnik jo povzdigujejo ,
Ljudje se priklonujejo,
Boga ponižno molijo,
Na persi se povdarjajo.

Cvetlica druga je letá:
Prežlahтна vinska tertica.
Pri sveti maš se spremeni
U Jezusovo rešnjo kri.

Mašnik jo povzdigujejo,
Ljudje se priklonujejo,
Boga ponižno molijo,
Na persi si povdarjajo.

Cvetlica tretja lep spomin
Jezusa — žlahtni rožmarin.
Marija ga je vtergala,
Device z njim bo venčala.

Nar žlahtnejši zmed vsih cvetlic
Je rajski venc čistih devic;
V Marijnem sercu zeleni,
V Jezusovem lepó cveti.

Na glavi vsih devic bliši
Pred tronom božje milosti;
Ker svojmu Ženinu pojó
Prelepo pesem angelsko.

Virk.

42. Koledniška.

Pričelo leto je novó,
In staro v mnulosti prešlo;
Ko leto sbežal stari čas,
Ko Jezus je rojen bil za nas.

Marija spleta krancel zlat,
To ni nobeden krancel zlat
To je Marija z Jezusom.
Marija rodila Jezusa!

Marija terga rožmarin,
To ni nobeden rožmarin,
To je Jezus Marijin Sin.
Marija rodila Jezusa!

Marija terga marajon,
To ni nobeden marajon,
To je Marijni zlati tron.
Marija rodila Jezusa!

Marija terga lilijo,
To ni nobena lilija,
To je nebeška zarija.
Marija rodila Jezusa!

Marija terga nagelce,
To niso noben nagelci,
To so nebeški angelci.
Marija rodila Jezusa!

43. Mladosti čas.

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja;
To lepi čas je mladih dni,
Če v Bogu se obhaja.
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja,
Ker paradiž zapert stoji,
Ti vertic Bog zasaja,
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja:
Da vsim lepo ga oskerbi,
Ga Jezus z nam prehaja,
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja:
Da ni zamert, se ne suši,
Ga sveti Duh napája.
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja:
Je lilija nedolžnosti,
Če v njem se greh ne shaja
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti
Poln rožic svet'ga raja:
Vertnica sramožljivosti,
Kjer božji strah ostaja;
Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti

Poln rožic svet'ga raja:

Vijolica ponižnosti,

Dokler napuh ne vstaja;

Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti

Poln rožic svet'ga raja:

Je naglic zadovoljnosti,

Kjer željam ni še kraja.

Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti,

Poln rožic svet'ga raja:

Zlatice so vesolnosti,

Kjer žalost ne dohaja;

Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti,

Poln rožic svet'ga raja.

Naj venčik z teh se naredi,

Z njim čast Bogu se daja;

Čas prelepi mladih dni!

Vsim vertic lep enkrat cveti

Poln rožic svet'ga raja.

To lepi čas je mladih dni;

Moj Bog! se v teb' obhaja.

Čas prelepi mladih dni!

44. Mladenčev tovaršija.

Mladenč, se boš na pot podál,
Koga si boš tovarša zbral?

„Bom Jezusa kušnil, objel,
Njega si bom tovarša vzél!“

Je Jesus vsmiljenga serca,
Karkolj ga prosim, vse mi da,
Dal meni bo tud' srečen pot
In spremljal mene on povsod.

Posvetni dobrovoljci vi,
Na vašo družbo mi merzi,
Vsa vaša sreča je le prah,
Veselja konec večen strah.

Le majhen veterc pohlidi,
Pomete prah, in spremeni
Tud' vašo dobrovoljo v jok,
Bahanje vaše v večen stok.

Je bil med vami lep junak,
Visoke glave fantič jak,
Poglejte pa, kje zdaj leži?
Še mesta skoraj vidit' ni.

Poznal sim tudi družega
Mladenča razvujzdanega;
Je živel kakor divja zvir,
Prišla je smert, storila mir.

Od enega vam še povém,
Od nar bolj modrega med vsém!
Tovarše je gerdó učil,
Na zadnje pa ob pamet bil.

Boga in pekla se ni bal,
Keršanskim navkom se smejál;
Poslednič je nesrečno vmerl,
In pekel njega je požerl.

Kdor take za tovarše 'ma,
Jim dušo in teló prodá,
Po široki cesti v pekel gré;
Mladenču takemu gorje!

Radujte le in ukajte,
Le se po plésih sukajte;
Gorje vam! to je grešen pot,
Življenje vaše polno zmot.

V nebesa le en pot pelja,
Le vozek pot zveličanja,
Kdor kolj želi v nebesa prit',
Mu je za Kristusom hodit'.

Moj ljubi Jezus, prosim te,
Po pravem poti vodi me:
Da, kjer si ti, Zveličar moj,
Bom tudi jez služabnik tvoj!

(Živl. sreč. pot.)

45. Veselica nedolžnega mladenčca.

Poslušajte mene vsi ljudjé,
Poslušajte žene in možjé,
Bom prelepo pesem vam zapél;
Ker sim fantič mlad ino vesél.

Oh kako bi jez vesel ne bil,
Kaj Boga ne hvalil, ne častil,
Dokler sim nedolžen ino mlad;
Bodi Bog zahvaljen taužentkrat!

Lepo jasno jutro se mladi,
Lepo zlata zarja se smeji,
Lepši vender sim še fantič mlad,
Sam nebeški Oče me 'ma rad.

Lepo sije solnce juterno,
Nam polepša zemljo in nebó,
Lepši mlado lice se svitli,
V zarji ljube svete čistosti.

Oh prelepi žlahtni rožnicvet,
Nam polepša zemljo s cvetjem spet;
Lepši je mladenča serčice,
Ki v ljubezni božji sveti se.

Oh prelepa roža rožmarin,
Žlahtnej je mladénč, Marijin sin;
Kdor 'ma čisto dušo in teló,
Mu Marija ljuba mati bo.

(to) Lepo žvergolijo ptičice,
Plavajo po vodi ribice;
Njih nebeški Oče vse živi,
Za mladenča pa še bolj skerbi.

Naj bo beli dan al temna noč,
Naj se loti me sovražna moč,
Jezus moj tovarš, moj ljubi brat,
Hoče me pred hudim varovat.

Bež'te zapeljani fantje vi,
Modrijani in posvetneži;
Ne pečam se za vaš prazen smeh,
Ne za vaše djanje, ki je greh.

Naj me zaničuje grešni svet,
Vse to hočem voljno poterpet;
Ženin cerkve Jezusove bom,
Sveti raj po smerti bo moj dom.

Oh, preljubi Jezus, prosim te,
Greha kdaj storiti, vari me,
Enkrat pa po smerti meni daj,
Hlapcu svojmu priti v sveti raj!

Srečen sim nedolžen fantič mlad,
K svatovšni nebeški vabljen svat,
Tam per Jagnjetu bom hvalo pél,
Tam v nebesih vekomej vesél.

(Življ. sreč. pot.)

46. Mlado jagniče.

Mlado jagne, lepo belo
Gre za materjo veselo,
Skače, da kar ni obstat,
Hoče travo poteptat.

Mati pravi: Nkar ne skakaj,
Tam po bregu se ne takaj;
Lahko se je spoteknit,
Šibko nogico zlomit.

Jagne mater ne poslušaj,
Rajši samo si poskuša,
Se čez kamnje zaleti;
Ino nogico zdrobi.

Jagne nogico vlomilo,
Glasno klicalo in vpilo:
O otroci vbogajte
Svoje skerbne matere!

47. Pastirska.

Na trati zeleni —
Preč šum je ljudi —
Je živinca pri meni,
Me pet' veseli.
Prijazno odpira
Se gor mi nebó;
Se milo ozira
V me božje okó.

Pastirstvo izvoli
Si Abel narpred;
Boga on rad moli,
Daruje od čred.
Oko nevošljivo
Je Kajnovu res,
Alj Bog dopadljivo
Nanj gleda z nebes.

Za čedami z brati
Tud Jožef rad gré;
Vé skoz obderžati
Nedolžno serce.
Scer bratov zavidnost
V Egipt ga proda,
Alj božja previdnost,
Ga v čast pripeljá.

Pred kraljem na ptuje
Se Mojzes otme,
Pri Jetru stanuje,
Tam pase ovce.
V pušavi zvoliti
Ga hoče Gospod,
Z Egipta rešiti
Spet Jakobov rod.

In David je tudi
Pastirček še mlad;
Se hvalo ne vtrudi
Gospodu spevát,
Pri očjem kardélu
Od Boga poznán,
Poglej! Izraêlu
Je kralj on bil dan.

So pri Betlehemu
Pastirci srotní;
In znani le njemu,
K' je stvarnik reči.
Njim Angel Gospodov
Oznani narpred:
Zveličar narodov
Je rojen na svet.

Se tud imenuje
Sam Jezus pastir,
Nad svojimi on čuje,
In pelje jih v mir.
O srečne dušice,
K' se njega deržé,
Ko dobre ovčice
Za njim le gredé!

Pri Jezusu biti
V ljubezni povsod,
Za njim le hoditi,
Kjer kaže on pot:
To želje so môje,
To Bog ti mi daj;
Od milosti svéje
Ne loči me kdaj.

Potem prepevati
Veselo jez smém;
Zakaj žalovati —
Kaj bat', se ne vém.
Če tudi zapira,
Oblak mi nebó,
Se milo ozira
V me božje okó.

(Drobt.)

P. H.

48. Violica.

Violca je v dolini stala,
Po polji žlahtni duh dajala,
Pa stan prenizek se ji zdi,
Na više priti poželi.

Violca se je preselila,
Na solnčen homec posadila;
Po svetu se ozérala,
Okrog široko duhala.

Na homcu jo je zamerzelo;
„Na hribu reče — bo veselo —;
Tam vidi se okolj povsod!“
Tak misli ino gre od tod.

Veselo tukej solnce sije
In zdrava sapa j' v lice brije,
Pa še zadost visoko ni:
Na goro tje jo veseli.

„Tam vid'la bom po celem sveti,
Z nebes čula kokota *) peti —“
Tak pravi zdaj violica,
Ter se na dolgo pot podá.

Verh sterme gore prisopiha,
Nevsmiljeno vihar jo viha;
Na skali nima postljice,
Ne najde žejna kapelce.

Violca se še ni sogrela,
Jo huda zima že prijela;
Od mraza srota se solzi,
In v led se solza premeni.

Nazaj v dolino je želela,
Pa reva ni moči imela;
Vsa bleda vsehne, obleti,
Na gori vmira, omedli.

*) Kokot ali petelin.

Če najdeš dom v nizkem stani,
Voljno to srečo si ohrani;
V dolini si pred vetrom skrit',
Visoko je nevarno bit'.

(Drobtince.)

49. Potonka.

Vsa rudeča in košata

Je potonka prevzetvala:

„Kak sim lepa in bogata;“

Je violci, srota djala:

„Hočeš sestra kaj veljat,

Moraš se bolj poštimat.“

„Jez ne maram za bahanje,“

Je potonki violca djala;

Žlahtni duh si bom varvala,

Moja skerb je za poštvanje;

Ako roža ne diši,

Je lepota ne časti.

Ko potonka sestro vjeda,

Pride ženin mlad iz hiše;

On štimanke ne pogleda,

In violco si poiše,

Jo nevesti podeli,

V roki ji lepo diši.

O dekleta, ne lepota —
Vaša cena je poštenje;
Le ponižnost je dragota,
Ino pametno življenje.
Smrad dekliški je napuh,
In poštenje žlahten duh.

(Drobtince.)

50. Terice.

Oj dekliči! le vstanite,
Ura je že polnoči.
Veselite se teritve,
Lan v sušivnici čverči.
Čof, čof, čof, čof,
Lan v sušivnici čverči.

Saj sušivnica je taka,
Da gorkejša treba ni.
Zasmodi si perje sraka,
Naj le memo prileti.
Čof, čof, čof, čof,
Naj le memo prileti.

Naj dekleta, snopje cvili,
Klada suha prav suši;
Krepko tedaj rogovili,
Da se lan ne zasmodi.
Čof, čof, čof, čof,
Da se lan ne zasmodi.

Vašim terlicam se zdeha;
Vsaka vžemi svojo pést,
Da ne bote strile greha,
Derž'te jezik, var'te vést!
Čof, čof, čof, čof,
Derž'te jezik, var'te vést!

Glej na svoje rogovile,
Sušic! kaj nas boš svaril!
Smo poprej, ko tí molile,
Dab' le ti tak priden bil!
Čof, čof, čof, čof,
Dab' le ti tak priden bil!

Mojo pest sim osaglala,
Gríde na predivi ni;
Ne bo za hodnik veljala;
Glej, ko žida se liši.
Čof, čof, čof, čof,
Glej, ko žida se liši,

Naj terica, kakor hoče,
Še tak dobro tréti zna;
Mojster je le večni Oče,
Ki nam lepo snopje da.
Čof, čof, čof, čof,
Ki nam lepo snopje da.

Hvala Bogu! dokončale
Srečno svoje delo smo,
Nam predice hvalo dale
Za tak lepo kodeljo.
Čof, čof, čof, čof,
Za tak lepo kódeljo.

Mati! lepo je predivo,
Čedno ga omikajte!
Oj, dab tako ljubeznivo
Bilo naše serčice!
Čof, čof, čof, čof,
Bilo naše serčice!

Vse razvade v sercu tretí,
Kakor lan očistiti,
Vse težave poterpeti:
To teritva nas uči.
Čof, čof, čof, čof,
To teritva nas uči.

Koljko mora lan prestati,
Preden se tenčica stri!
Skoz terpljenje pripeljati
Nas v nebesa Bog želi.
Čof, čof, čof čof,
Nas v nebesa Bog želi.

(Drobt.)

J. Lipold.

51. Predica.

Le predi, dekle predi,
Práv lepo nit naredi,
Da se ne bo krotičila,
In ne tikavcu tergala.

Poštena je predica,
In stara ta pravica,
Da tisto dekle kaj veljá,
Ki gvant z domače preje'má.

Marijo glej devico,
Nevtrudeno predico,
Je predla ino štrikala
Za božje dete Jezusa.

Le prédi prav veséla;
Boš lepe pesmi péla,
Kolovrat pojde raj okróg,
Bo tekla lepši nit od rok.

Kolovrat tiho teče;
Naj tovaršica reče,
Kar je v nedelo slišala
Pri pridigi navka svetega.

Boš tenko nit storila,
Glej, da se boš spomnila,
Kako življenje rahlo je,
Ki kakor nit preterga se.

Tikave bo preje hvalil,
Če se ne bo z njo žalil;
Pri Bogu boš pohvalena,
Če ga ne boš razžalila.

Le pridno dekle predi,
Prav lepo nit naredi;
Smert bo nit skoraj vtergala,
Bo konec življenja tvojega.

Kar si boš tu napréla,
Boš v večnost sabo vzéla:
Alj čednost lepih suknico,
Alj pa pregrehe butaro.

(Drobtince.)

52. Perice.

Mati zakliče brihtno deklíče:

„Hitro vstanite! že se dani.
Srajce, rokavce, rute in avbce
Perte poberte, prat' se mudi.“

Žehto končale, lug ste izprale,
Le na periše nesite prat!
Tičce vesele vam bojo pele,
Ribice hoč'jo vas pozdravljat.

Pridne perilje, dab' se učile
Tudi oprati svoje serce.
Grenke solzice vaše dušice
Bojo omile, očedile.

Dobro ožmite ino splahnite,
Vmazan pustiti bi blo gerdo;
Solnce šušilo nam bo perilo,
Belo ko sneg se blišalo bo.

Prav spokoriti, dobro omíti
Grešniki mor'mo svoje sercé;
Milost bo sjala, serce nam vžgála,
Da bo v ljubezni svetilo se.

53. Dobro jutro.

Lahno gine
Groza tmine,
Petelina glas
Drami tiho vas.
Dobro jutro!

Mrak se verne
V jame černe,
Tamno zemlje dnó.
Zvezde gasnejo.
Dobro jutro!

Skozi vrata
Neba zlata
Zora pribliši,
Nebes rudeči.
Dobro jutro!

Svet se maja,
Ino vstaja;
Ptiči zapojó,
Duri se odpró,
Dobro jutro!

V bliska slavi
Zdaj pozdravi
Plan, goró in zrak,
Solnce beli trak.

Dobro jutro!

Vname delo
Se veselo
Neštevilnih rok,
Vert migljá in log;
Dobro jutro!

Solnce hoče
Biti vroče,
Odneha hlad;
Torej zadnikrat:
Dobro jutro!

Podgorski.

54. Juterno solnce.

Budijo v svitli zarji
Se venčane gore,
Kjer solnčice rumeno
Tak lepo gori gre.

Le pridi solnce zlato,
Odkri nam svet neznán,
In černa noč naj zginе,
Kraljuje beli dan!

Pozdravim solnce tebe
Z hvaležnega sercá,
Stvar čudna in neznana
Mogočnega Bogá.

Zelena travca vstaja,
In červič oživi,
Vse lepo solnce božje
Po svetu obudi.

Po srebro — svitli rosi
Ledince plavajo;
Na vertu rožce moje
Veselo vstajajo.

Skaklajo, žvergolijo
Po gaju ptičice,
Se tebe veselijo
Oh ljubo solnčice!

Že kmetič gre na polje
In hvali Stvarnika,
Pastirček dobre volje
Živinco past pelja.

Bolnik tud ložej diha
Na terdi postelci,
Ker lepo solnce božje
Na okno prisvetli.

Kak lep in ljubeznivi
Pač mora stvarnik bit',
Kater o solnce! tebe
Je znal iz nič stvarit'!

Sestrica lepo živi,
Bod priden bratec moj,
Tako enkrat v nebesih
Bo solnce — Jezus — tvoj.

(Drobt.)

Jož. Virk.

55. Večerno solnce.

Kak lepo se solnce ozira,
Zahaja in jemlje slovo,
Po hribih še žarke opira,
Nas skoraj zapustilo bo.

Za gore visoke se skriva,
Še malo pogleda nazaj,
Kak v senci dolina počiva,
Že s hladom odeva se gaj!

Vse spravlja se mirno počivat,
Potihnejo trudne stvari,
Počitka potrebnega vživat,
Tud otrok pohlevno zaspi.

Oh solnce ti naše veselje,
Persij nam tud jutri lepó,
V nebó boš dvigalo želje,
Veselo pri sercu nam bó.

(Drobtince.)

56. Lahko noč.

Svetlo solnce se je skrilo,
Vse na svetu potihnilo,
Vse odeva tiha noč,
Da počivat nam je moč.

Svetle zvezde pa gorijo,
Tam na nebi se svetlijo,
Kakor bi nas angeli
Dol iz raja gledali.

Ptičice in druga žvina,
Gospodarji in družina,
Vse počitka željno je,
Tiha noč zaziblje vse.

Bog je vka^zal tiho d^jati,
Da bi mogli slaje spati;
Kdor sovra^ži nočni mir,
On ni človek, on je zvir.

Moja glavca je zaspana,
Moja posteljca postlana;
Ljubi angel varih moj,
Mene vari ti nocoj!

Oče! meni križ storite;
Mati! mene pokropite,
Da prav lahko, sladko spim,
Naj vaš žegen zadobim.

Jutre hočem zgodaj vstati,
Nočem zarje zaležati.
Bog mi daj svojo pomoč!
Oče, mati, lahko noč!

(Drobtince.)

57. Luna.

Prijazno luna sveti,
Nam lahko noč želi,
Med zvezdami se maja,
Skoz megle se smeji.

Pohlevno se zakriva,
Odkrije spet obraz,
Popotnika tolaži,
Da mu je krajši čas.

Težaka luna ziblje,
Mu sladko spanje da;
Še tudi za bolnika
Mazilo hladno 'ma.

Vsa mila in prijazna
Nam k sercu govori,
Od rajnih časov pravi,
Odvzame nam skerbi.

Pa tud široko gleda,
In krega grešnike;
Tožuje razvujzdane
Ponočne letavce.

Le sveti, sveti luna,
Odganjaj temno noč,
Da solnce spet prisije
Prinese novo moč.

(Drobtince.)

58. Zvezde.

Tema zemljo je pokrila,
Razsvetilo se nebó,
Zvezd se vnema brez števila,
Ki nam svetit zdaj začnó.
Oh le prid'te, in pogledjte,
Vse milijone zvezd preštejte,
Ki se gori sučejo
Nam pa doli svetijo!

Rimska cesta je razpeta,
V ptuje kraje nas peljá,
Pot nam kaže do Očeta,
Kjer smo ptujci mi domá.
Tam bo žalost vsa minila,
Vsaka solza se vsušila;
Tam nad zvezdami lepo
Tam se sveti nam nebó.

Čudne zvezde in velike
V svojih rokah Bog imá,
Nam postavil je menike
Minejočega svetá.

Bomo zemljo zapustili,
Se nad zvezde povzdignili —
Oh tam bomo gledali
Čuda božje milosti.

Svetle zvezde le gorite
In kažite nam pot,
K nebesam nas vodite,
Da bo srečen naš odhod.
Iz pozemlske doline
Nas povzdignite v višine,
Kjer pozemljsko okó
Se solzilo več ne bó.

(Drobt.)

Se.

59. Zvezdica.

Mrak tihotni vas že krije,
Sladki mir na zemljo lije
Mili žar večernice.
Ptica v logu mirno spava
Le oblakov čeda plava
Pod obnebjem semtertje.

V majhni izbi dete bolno
Bledih ličic tuge polno

 Spi na revni posteljci.

Zraven čuje mati bleda

In zvezdica svetla gleda

 V izbo tihe žalosti.

Zdaj zarudi dete v lica

Vterne svitla zvezdica

 In zleti pred oknice;

Čuj glasove sladkomične,

Od zvezdice žarnolične

 Govor ti zasliši se:

„Sladki sinek, déte bolno,

Vbogo déte, tuge polno,

 Čuješ li, poznaš moj glas?

Glej, jaz tvoj oče mili,

Prišel v zvezdosvitlem krili

 Sim na zemljo, k tebi vas.“

„Pojdi z mano, sinek blagi,

V moji domovini dragi

 Ni bolezni, ni solzá;

Tamkej zdravje večno klije,

Žar veselja vedno sije,

 Družba angelčkov igra.“

„Pojdi z mano, sinek mili,
Angelčki ti bodo vili

Svitlo zlate venčike;
Bele tergal boš cvetlice,
Božal svitle boš zvezdice
Kakor krotke ovčice“

„Pojdi z mano v stanje krasno,
Kjer nebo je vedno jasno,

Kjer je mili oče tvoj!
Čuj, kak pesmice donijo,
Angelčki naprot hitijo,
Pojdi pojdi, sinek moj!“

In glej! hrepeneč ročice
Dečik dvigne, žarno lice

V sladkem sméhu obledi;
Milo mamico pogleda —
Vgasne zvezda svitlobleda,
Vbogo déte v smert zaspi.

Jeriša.

60. Kje sim doma.

V nebesih sim doma;

To meni pravita

Zemlja in nebo,

In vsaka stvar lepo.

V nebesih sim domá,

Nisim tega svetá,

Nebes se veselim,

V nebesa prit' želim.

V nebesih sim doma;

To vedno pričata

Mi solnce, mesenc bled,

In vsake zvezde sled.

V nebesih sim doma,

Kjer žlahta zvolena

Se skupaj veseli,

In mene k seb želi.

V nebesih sim doma;

Svet sreče mi ne da,

Vsa zemlja le za me

Dežela ptuja je.

V nebesih sim doma;
Tam Jezus krono da;
Tam je moj pravi dom,
Kjer večno srečen bom.

(Drobtince.)

(Provincie)

41289

Natisnil Janez Leon.

295 : 282 = 853

886.3. - 184

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS #

00000320710

